

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA WE WROCŁAWIU
50-224 Wrocław, pl. Strzelecki 25
e-mail: wroclaw@uokik.gov.pl
tel. 71 323 63 80, fax 71 323 63 98

RWR 430-2/15/AJ

Wrocław, 27 sierpnia 2015 r.

DECYZJA RWR 13/2015

Na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (j.t. Dz. U. z 2015 r., poz. 184) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 2 pkt 5 i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 roku w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz.U. Nr 107, poz. 887), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia na PW „Beskid” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we Wrocławiu, kary pieniężnej za nieudzielenie informacji, żądanych na podstawie art. 50 ww. ustawy, w toku postępowania wyjaśniającego, prowadzonego pod sygn. RWR 400-55/14/AJ

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów -

nakłada się na ww. przedsiębiorcę **karę pieniężną** w wysokości **250 euro** (słownie: dwieście pięćdziesiąt euro), co stanowi równowartość **1065,58 złotych** (słownie złotych: jeden tysiąc sześćdziesiąt pięć 58/100), za nieudzielenie informacji żądanych na podstawie art. 50 ww. ustawy, w toku postępowania wyjaśniającego, prowadzonego pod sygn. RWR 400-55/14/AJ w sprawie wstępnego ustalenia, czy w związku z działalnością: Kamila Kumorowicza, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: Kamil Kumorowicz Beskid Przedsiębiorstwo Wielobranżowe, Jana Kumorowicza, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: „Beskid” Przedsiębiorstwo Wielobranżowe Jan Kumorowicz oraz PW Beskid Sp. z o.o., mających siedzibę we Wrocławiu pod tym samym adresem: Mazepy 7, nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania antymonopolowego, w tym, czy sprawa ma charakter antymonopolowy.

UZASADNIENIE

Postanowieniem Nr 192/2014 z dnia 20 października 2014 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej zwany także „Prezesem Urzędu”), wszczął z urzędu postępowanie wyjaśniające, w sprawie wstępnego ustalenia, czy w związku z działalnością: Kamila Kumorowicza, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: Kamil Kumorowicz

Beskid Przedsiębiorstwo Wielobranżowe, Jana Kumorowicza, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: „Beskid” Przedsiębiorstwo Wielobranżowe Jan Kumorowicz oraz PW Beskid Sp. z o.o., mających siedzibę we Wrocławiu pod tym samym adresem, tj. przy ul. Mazepy 7, nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania antymonopolowego, w tym, czy sprawa ma charakter antymonopolowy.

W związku z powyższym, pismem z dnia 23 października 2014 r. (sygn. RWR 400-55/14/AJ/2), Prezes Urzędu zawiadomił PW „Beskid” Sp. z o.o. (dalej: Spółka) o wszczęciu ww. postępowania i jednocześnie - na podstawie art. 50 ust. 1 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, dalej także jako „ustawa o ochronie (...)” - wezwał do nadesłania koniecznych informacji i dokumentów. W piśmie tym został wskazany zakres informacji, cel żądania ich przekazania oraz termin udzielenia informacji. Ponadto, w ww. wezwaniu, poinformowano Spółkę o treści art. 106 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy, zgodnie z którym za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu (Dyrektor Delegatury działa w imieniu i z upoważnienia Prezesa) lub udzielenie informacji nieprawdziwych bądź wprowadzających w błąd, zgodnie z art. 106 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy, Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę w wysokości stanowiącej równowartość do 50 000 000 euro. Pismo zostało wysłane listem poleconym w dniu 24 października 2014 r.

Dowód: karta 4 - 5.

Spółka nie zastosowała się do żądania Prezesa Urzędu i nie przedstawiła w wyznaczonym terminie żądanych informacji i danych. W związku z powyższym Prezes Urzędu, pismem z dnia 25 listopada 2014 r. (sygn. RWR 400-55/14/AJ/5), oznaczonym jako „ponaglenie”, ponownie wezwał Spółkę o nadesłanie wskazanych wyżej informacji i danych. Pismo zostało prawidłowo doręczone w dniu 28 listopada 2014 r.

W każdym z ww. pism, Spółka była pouczona o możliwości nałożenia kary pieniężnej w razie nieudzielenia żądanych danych i informacji. Ponadto, w drugim wezwaniu (ponagleniu), dodatkowo poinformowano, iż w przypadku braku odpowiedzi we wskazanym wyżej terminie, zostanie wszczęte postępowanie o nałożenie kary pieniężnej, stosownie do art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów.

Dowód: karta 6 - 7.

Mając na uwadze, że Spółka nie przesłała żądanych informacji (również po upływie terminu wyznaczonego w ponagleniu, tj. po dniu 5 grudnia 2014 r.), ani nie zawnioskowała o przedłużenie terminu na udzielenie informacji, Prezes Urzędu uznał, iż zaistniały przesłanki do wszczęcia postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, w związku z nieudzieleniem, przez PW Beskid Sp. z o.o., informacji żądanych przez Prezesa Urzędu, na podstawie art. 50 ustawy o ochronie (...).

Wobec powyższego, postanowieniem nr 25/2015 z dnia 18 lutego 2015 r., Prezes Urzędu wszczął postępowanie administracyjne w sprawie nałożenia na PW „Beskid” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we Wrocławiu, kary pieniężnej za nieudzielenie informacji, żądanych na podstawie art. 50 ww. ustawy, w toku postępowania wyjaśniającego, prowadzonego pod sygn. RWR 400-55/14/AJ.

Zgodnie z art. 88 ust. 2 ustawy o ochronie (...), do Spółki, zostało wysłane stosowne zawiadomienie (pismem z dnia 18 lutego 2015 r.), w którym Strona postępowania została także wezwana do ustosunkowania się do zarzutów przedstawionych w załączonym postanowieniu nr

25/2015 z dnia 18 lutego 2015 r. i przedstawienia swojego stanowiska w kwestii niewykonania obowiązku przekazania informacji Prezesowi Urzędu, w toku postępowania wyjaśniającego, prowadzonego pod sygn. RWR 400-55/14/AJ.

Dowód: karta 1-3.

W odpowiedzi na powyższe zawiadomienie, pismem doręczonym dnia 31 marca 2015 r., Strona oświadczyła, że:

1) w dniach 17-19 listopada 2014 r. Prezes Zarządu Spółki – Jan Kumorowicz, przebywał w (...) w związku z (...).

2) według wiedzy Prezesa Zarządu Spółki, odpowiedzi na zapytanie Prezesa Urzędu – Delegatury we Wrocławiu z dnia 23 października 2014 r., udzielił w dniu 4 grudnia 2014 r. Kamil Kumorowicz, prowadzący działalność gospodarczą pod firmą: Kamil Kumorowicz Beskid Przedsiębiorstwo Wielobranżowe. W związku z tożsamością postępowania i skierowaniem do obu przedsiębiorców tych samych pytań, Prezes Zarządu Spółki był przekonany, iż udzielenie wyjaśnień przez Kamila Kumorowicza jest wystarczające do wypełnienia obowiązku nałożonego na podstawie art. 50 ustawy o ochronie (...).

Niezależnie od powyższego, Spółka udzieliła odpowiedzi na pytania zawarte w piśmie Urzędu z dnia 23 października 2014 r. (sygn. RWR 400-55/14/AJ/2), zadane w związku z wszczęciem postępowania wyjaśniającego.

Dowód: karta 12-14.

Strona – pismem z dnia 12 marca 2015 r. - została powiadomiona o przysługującym prawie do zapoznania się z aktami postępowania, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Dowód: karta 10.

Mając na względzie powyższy stan faktyczny, Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Stosownie do art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, na przedsiębiorcach ciąży obowiązek przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu.

Zgodnie natomiast z art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie (...), Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten chociażby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu, na podstawie, m.in., art. 50, bądź udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji.

W myśl art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie (...), ilekroć w ustawie jest mowa o przedsiębiorcy rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Natomiast art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (j.t. Dz. U. z 2015 r., poz. 584 ze zm.) stanowi, iż przedsiębiorcą w rozumieniu tej ustawy jest, m.in., osoba prawna. PW „Beskid” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we Wrocławiu jest spółką prawa handlowego i prowadzi działalność gospodarczą na podstawie wpisu do rejestru przedsiębiorców KRS, pod numerem 0000502075. Nie ma zatem wątpliwości, iż strona niniejszego postępowania jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1

ustawy o ochronie (...). Oznacza to, że Spółka była zobowiązana na podstawie art. 50 ust. 1 tej ustawy do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu pod sankcją możliwości nałożenia kary pieniężnej, na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie (...).

Obowiązek udzielenia informacji powstaje po stronie przedsiębiorców, gdy żądanie skierowane przez Prezesa Urzędu spełnia wymagania określone w art. 50 ust. 2 ustawy o ochronie (...), a zatem zawiera wskazanie zakresu żądanych informacji, celu żądania, terminu udzielenia informacji oraz pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd (wyrok Sądu Najwyższego z 7 kwietnia 2004 r. sygn. akt III SK 31/04, OSNP 2005/4/60).

Skierowane do Spółki wezwanie z dnia 23 października 2014 r., wysłane w toku postępowania wyjaśniającego o sygn. RWR 400-55/14/AJ, zawierało - stosownie do treści art. 50 ustawy o ochronie (...) - wszystkie wymienione wyżej elementy, tj.:

- 1) zakres żądanych informacji, poprzez zadanie sześciu konkretnych pytań,
- 2) cel skierowanego żądania, tj. „ustalenie stanu faktycznego sprawy i jej wyjaśnienie, a także oceny, czy mogło nastąpić naruszenie zakazu praktyk ograniczających konkurencję”;
- 3) termin na udzielenie informacji – 14 dni od daty doręczenia pisma;
- 4) pouczenie o sankcjach przewidzianych w art. 106 i 108 ustawy o ochronie (...).

Treść powyższego wezwania została skierowana do Spółki dwukrotnie – listem poleconym oraz listem poleconym ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru. Ze zwrotnego potwierdzenia odbioru wynika, że pismo odebrał pełnomocnik Spółki w dniu 28 listopada 2014 r., o czym świadczy data i podpis zamieszczone na druku zwrotnego potwierdzenia odbioru (dowód: karta 7).

W tych okolicznościach, powstał po stronie Spółki prawny obowiązek udzielenia odpowiedzi na skierowane wezwania.

W świetle ustalonego powyżej stanu faktycznego bezspornym jest, iż pomimo ciężącego na stronie obowiązku udzielenia stosownych informacji, Spółka nie odpowiedziała na pisma z dnia 23 października 2014 r. oraz 25 listopada 2014 r.

Istotnym jest także, iż przedsiębiorca działał w tym zakresie umyślnie, gdyż co najmniej przewidując możliwość naruszenia przepisu art. 50 ustawy o ochronie konkurencji konsumentów godził się na to, odmawiając przekazania informacji pomimo udzielenia przez Prezesa Urzędu pouczenia o sankcji za nieudzielenie informacji.

Prezes Urzędu zapoznał się z wyjaśnieniami złożonymi w reakcji na wszczęcie postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, jednak argumenty przedstawione przez Stronę nie mogą mieć znaczenia dla oceny niniejszej sprawy. Przywołać w tym miejscu należy stanowisko Sądu Najwyższego, zajęte w powołanym wyżej wyroku, gdzie wskazano, że „nieudzielenie informacji w terminie (udzielenie jej po upływie wyznaczonego terminu) stanowi taką samą przeszkodę w osiągnięciu tego celu, jak nieudzielenie jej w ogóle.” Sądu Najwyższy stwierdził, że kara pieniężna jest sankcją nakładaną na przedsiębiorcę za niedopełnienie obowiązku udzielenia na żądanie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów informacji niezbędnych do wszczęcia i sprawnego prowadzenia postępowania także wówczas, gdy żądana informacja została udzielona z opóźnieniem, już po wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej. W stanie faktycznym udzielenie informacji po terminie wyznaczonym przez organ, uniemożliwiło sprawne przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego, a zatem nałożenie kary jest w okolicznościach sprawy zasadne.

Nie może sanować sprzecznego z ustawą o ochronie (...) zachowania Strony jej tłumaczenie, że udzielając odpowiedzi jako osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą, Jan Kumorowicz był przeświadczony, że odpowiada jednocześnie jako Prezes Zarządu Spółki. Skoro Jan Kumorowicz dokonał rejestracji Spółki, której jest Prezesem Zarządu, a jednocześnie prowadzi działalność jako osoba fizyczna, to musi mieć świadomość, że reprezentuje dwa niezależne podmioty, z których każdy ma odrębne prawa i obowiązki. Również fakt, że Prezes Zarządu Spółki w dniach 17-19 listopada 2014 r. przebywał w (...) w związku z (...) oraz to, że do odpowiedzi był wzywany przez Prezesa Urzędu także inny przedsiębiorca (w ramach pytań skierowanych do niego w odrębnym piśmie), nie może być traktowany jako „usprawiedliwienie” Strony i zwolnienie jej z wypełnienia obowiązku wynikającego z art. 50 ustawy o ochronie (...).

Mając powyższe na uwadze uznać należy, iż zostały spełnione wszystkie przesłanki umożliwiające nałożenie na Spółkę kary na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Przepisy dotyczące nakładania przez Prezesa Urzędu kary pieniężnej obejmują swym zakresem nie tylko nieudzielenie, ale i zwłokę w udzielaniu Prezesowi Urzędu żądanych przez niego danych. Przemawiają za tym przede wszystkim względy racjonalności, wyrażające się sprzeciwem wobec blokowania przez przedsiębiorcę wykonywania zadań organu ochrony konkurencji. Przekazywanie przez przedsiębiorcę odpowiednich danych służyć ma przede wszystkim sprawnemu i efektywnemu przeprowadzeniu postępowania administracyjnego. Rozwiązanie przewidziane w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie (...) ma więc na celu zdyscyplinowanie uczestników i ekonomię postępowania prowadzonego w interesie publicznym. **Nieudzielenie informacji przez Stronę w niniejszej sprawie doprowadziło do uniemożliwienia przeprowadzenia stosownego postępowania wyjaśniającego.**

Kary pieniężne nakładane przez Prezesa Urzędu w związku z nieudzieleniem informacji mają zarówno charakter represyjny (nakładane są za naruszenie ustawowego obowiązku udzielania informacji na żądanie Prezesa Urzędu), jak i prewencyjny (mają zapobiegać podobnym naruszeniom w przyszłości i zniechęcać do naruszania prawa). Samo zagrożenie karą pieniężną, czyli potencjalna możliwość nałożenia kary przez Prezesa Urzędu, nadaje im charakter dyscyplinujący. W interesie publicznym leży zapobieganie sytuacjom, w których przedsiębiorcy poprzez nieudzielenie informacji opóźniają lub uniemożliwiają Prezesowi Urzędu realizację zadań ustawowych.

Zgodnie z art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50 000 000 euro za naruszenia proceduralne. Nałożenie kary na podstawie tego przepisu odbywa się w trybie uznania administracyjnego, co oznacza, że o ich wysokości decyduje w konkretnej sprawie Prezes Urzędu w oparciu między innymi o kryteria wskazane w art. 111 ustawy o ochronie (...). Stosownie do tego uregulowania, przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych należy uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności obecnego i uprzedniego naruszenia przepisów ustawy o ochronie (...).

Ustalając wysokość kary dla Spółki, Prezes Urzędu wziął przede wszystkim pod uwagę stopień jego zawinienia. Pomimo dwukrotnego kierowania wezwań, Spółka nie udzieliła odpowiedzi w wyznaczonych terminach. Brak reakcji Strony na kierowane przez Prezesa Urzędu wezwania, odczytać można jako lekceważący stosunek do obowiązujących przepisów. Ustalając wymiar kary Prezes Urzędu wziął także pod uwagę fakt, że jest to pierwsze naruszenie przepisów przedmiotowej ustawy przez Stronę, w związku z czym należy położyć nacisk głównie na rolę prewencyjną wymiaru kary.

W związku z powyższym, Prezes Urzędu nałożył na Spółkę karę pieniężną w wysokości

250 euro (słownie: dwieście pięćdziesiąt euro), co stanowi równowartość **1065,58 zł** (słownie złotych: jeden tysiąc sześćdziesiąt pięć 58/100). Wartość euro została przeliczona na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu 31 grudnia 2014 r., zgodnie z którym kurs euro wynosił 4,2623 zł (dane z oficjalnej strony internetowej Narodowego Banku Polskiego: <http://www.nbp.pl/home.aspx?navid=archa&c=/ascx/tabarch.ascx&n=a252z141231>). Stosownie bowiem do art. 5 ustawy o ochronie (...), wartość euro, o której mowa w przepisach ustawy, podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez NBP w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok zgłoszenia zamiaru koncentracji lub nałożenia kary.

W ocenie Prezesa Urzędu wymierzona kara pieniężna jest adekwatna do stopnia zawinienia, zaś jej wysokość jest na tyle dolegliwa dla przedsiębiorcy, że skutecznie zapobiegnie naruszeniom ustawy o ochronie (...) przez ten podmiot w przyszłości. Nałożona kara spełnia równocześnie funkcję prewencji ogólnej, zniechęcając do naruszania prawa również przez innych przedsiębiorców.

Mając powyższe na uwadze należało orzec jak w sentencji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie:
NBP O/O Warszawa 51 1010 10100078 7822 31000 000.

Stosownie do art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, od niniejszej decyzji służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie miesiąca od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury we Wrocławiu.

Otrzymuje:

Pełnomocnicy PW „Beskid” Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury we Wrocławiu

Zbigniew Jurczyk
/ podpis /